

## POSTANOWIENIE

Dnia 18 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wesołowski

w sprawie z odwołania B. O. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą P. w T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Tarnowie  
z udziałem zainteresowanych: B. Ł., A. Z. i R. Spółki z ograniczoną  
odpowiedzialnością w. W.

o ustalenie płatnika składek,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń  
Społecznych w dniu 18 sierpnia 2025 r.,

wniosku skarżącej z dnia 18 czerwca 2025 r. o stwierdzenie braku spełnienia przez  
sędziego Sądu Najwyższego Roberta Stefanickiego wymogów niezawisłości  
i bezstronności w sprawie I USK 88/25,

**odrzuca wniosek.**

## UZASADNIENIE

Pismem z 24 czerwca 2025 r. (data wpływu do SN) pełnomocnik skarżącej B. O. wniósł o zbadanie spełnienia przez SSN Roberta Stefanickiego wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie I USK 88/25. Jako podstawę wniosku wskazał art. 29 § 5 ustawy o Sądzie Najwyższym (Dz.U. z 2021 r., poz. 1904 ze zm. - dalej: u.SN).

W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, że Robert Stefanicki został powołany na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego przez Prezydenta

Rzeczypospolitej Polskiej 8 sierpnia 2022 r. ma wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie przewidzianym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 roku o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw.

Powołując się na uchwałę trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20, wnioskodawca stwierdził, że każda osoba powołana na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, w następstwie procedury prowadzonej przed Krajową Radą Sądownictwa w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, *a priori* nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem, jest składem sądu sprzecznym z przepisami prawa w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c., z uwagi na fakt, że w składzie sądu uczestniczy osoba nieuprawniona.

W związku z powyższym, zdaniem wnioskodawcy, bez dalszego dowodzenia należy uznać, że skoro Robert Stefanicki powołany został na podstawie uchwały Krajowej Rady Sądownictwa, której kształt został określony ustawą z dnia 8 grudnia 2017 roku, to nie będzie spełniać w momencie orzekania minimalnego standardu bezstronności, a więc Sąd Najwyższy wydając jakiegokolwiek orzeczenie w takim składzie, będzie orzekał w sposób spreczny z przepisami prawa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek pełnomocnika skarżącej należało odrzucić jako niespełniający wymogów formalnych.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że badanie spełnienia warunków formalnych pisma procesowego odbywa się nie tylko w chwili wpływu pisma do sądu, ale również na dalszym etapie postępowania, przed przystąpieniem do merytorycznego rozpoznania sprawy. Kontrola formalna wniosku złożonego w trybie art. 29 § 5 u.SN obejmuje również ocenę prawnej dopuszczalności postępowania.

Wymagania formalne wniosku o zbadanie spełnienia przez sędziego wymogów niezawisłości i bezstronności w trybie ustawy o Sądzie Najwyższym,

określone są w art. 29 § 9 powołanej ustawy. Zgodnie z tym przepisem wniosek powinien czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać: 1) żądanie stwierdzenia, że w danej sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w § 5; 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie wraz z dowodami na ich poparcie.

Odwołanie się w przytoczonym przepisie do § 5 oznacza, że wniosek powinien zawierać zarówno wskazanie okoliczności towarzyszących powołaniu sędziego jak i dotyczących jego postępowania po powołaniu, a nadto wskazywać, że w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy. Ponadto z art. 29 § 5 u.SN wprost wynika, że okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego Sądu Najwyższego nie mogą stanowić wyłącznej podstawy do podważenia orzeczenia wydanego z udziałem tego sędziego lub kwestionowania jego niezawisłości i bezstronności (zob. art. 29 § 4 u.SN).

Tymczasem analiza pisma pełnomocnika skarżącej dowodzi, że jedyną podnoszoną w nim okolicznością jest wadliwość systemu powoływania sędziów, która – jego zdaniem - dotyczy także SSN Roberta Stefanickiego. Wnioskodawca nie przytacza żadnych okoliczności dotyczących postępowania tego sędziego po powołaniu. Nie stara się też wykazać związku przytoczonych okoliczności z konkretną sprawą. Nie zauważa przy tym, że art. 29 ust. 5 u.SN, stanowiący podstawę jego wniosku, wprowadzony został ustawą z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw, a zatem ustawą uchwaloną już po podjęciu uchwały z 23 stycznia 2020 r., a niezależnie od tego, że wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 20 kwietnia 2020 r. U 2/20, uchwała ta została uznana za niezgodną z Konstytucją.

Nie sposób zatem uznać, że skonstruowany w ten sposób wniosek spełnia określone prawem wymogi w zakresie wskazania sposobu postępowania sędziego po powołaniu oraz tego, jak okoliczności związane z jego powołaniem miałyby wpływać na naruszenie standardu niezawisłości lub bezstronności w okolicznościach tej konkretnej sprawy (art. 29 § 5 u.SN). Okoliczności zaś towarzyszące powołaniu sędziego Sądu Najwyższego - w myśl art. 29 § 5 u.SN -

nie mogą stanowić wyłącznej podstawy do podważenia i orzeczenia wydanego z udziałem tego sędziego lub kwestionowania jego niezawisłości i bezstronności.

Zgodnie z brzmieniem art. 29 § 10 u.SN wniosek niespełniający wymagań, o których mowa w § 9, podlega odrzuceniu bez wezwania do usunięcia braków formalnych. Skoro zatem wniosek o zbadanie wymogów niezawisłości i bezstronności SSN Roberta Stefanickiego, w trybie art. 29 § 5 ustawy o Sądzie Najwyższym, nie spełnia wymogów formalnych określonych ww. przepisem, należało go odrzucić w formie postanowienia wydanego jednoosobowo przez sędziego sprawozdawcę wyznaczonego do rozpoznania sprawy (zob. m.in. postanowienia SN z 15 marca 2023 r., III CB 22/22, 6 lutego 2023 r., III CB 5/23, 15 kwietnia 2025 r., III CB 10/24 i wiele innych). W tym zakresie zgodnie z treścią art. 29 § 24 u.SN odpowiednie zastosowanie mają przepisy procedury cywilnej, tj. art. 397 § 1 k.p.c., z uwagi na fakt, że podjęta decyzja procesowa nie stanowiła merytorycznego rozpoznania wniosku, o którym mowa w art. 29 § 15 u.SN.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[r.g.]